„Да су у њу ушли, не би изашли до Судњег дана. Послушност у добру је обавезна“

Алија, Аллах био задовољан њиме, је рекао: Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, послао је једну војну јединицу и поставио човека из племена Енсар да их води, наредивши им да га слушају. Он се онда наљутио и рекао: „Зар вам Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, није наредио да ме слушате?“ Они одговорише: „Да, наредио је.“ Он рече: „Скупите за мене дрва.“ Они их скупише, а он рече: „Запалите ватру“. Они је запалише, а он им онда рече: „Уђите у њу!“ Они се уплашише и почеше да се држе један за другог, говорећи: „Бежимо к Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, од ове ватре!“ Наставили су тако све док се ватра није угасила и његова љутња није прошла. Када је ова вест стигла до Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, он је рекао: „Да су у њу ушли, не би изашли до Судњег дана. Послушност у добру је обавезна“.

[متفق عليه] [صحيح]

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, послао је војску и поставио човека из племена Енсар за команданта над њима, наредивши им да га слушају. Тада се командант наљутио на њих и рекао: „Зар вам Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, није наредио да ме слушате?“ Они рекоше: „Да, наредио је.“ Он им рече: „Онда вам наређујем да скупите дрва, запалите ватру и уђете у њу.“ Они скупише дрва и запалише ватру, али када је дошло време да уђу у њу, почеше да се гледају међусобно, преплашени. Они рекоше: „Ми смо следили Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, само да бисмо побегли од ватре. Зар треба да уђемо у њу?“ Док су тако говорили, пламен ватре се угасио, а љутња команданта се смирила. Када је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, сазнао за то, рекао је: „Да су га послушали и ушли у ватру коју су запалили, били би у њој кажњавани и не би изашли све док траје овај свет. Послушност створењу није обавезна када води у грех и супротна је заповестима Створитеља. Послушност је обавезна само у добру, а не у греху.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/66184